

FRA VEDLEGG 2 BIND 10
(TJENESTER OG KAPITAL)
TIL ST PRP100 (1991/92)

Det vil være nødvendig med like finansielle krav til kreditinstitusjoner for å sikre sparere lik beskyttelse og rettferdige konkurransevilkår mellom samme type institusjoner. Inntil en nærmere samordning bør det fastsettes hensiktsmessige strukturelle forholdstall som vil gjøre det mulig å følge situasjonen i sammenlignbare typer kreditinstitusjoner etter ensartede metoder og innenfor rammen av det samarbeid som finner sted mellom nasjonale myndigheter. Denne fremgangsmåten er egnet til å lette den gradvise tilnærming mellom de systemer av nøkkeltall som medlemsstatene har fastsatt og anvendt. Det er imidlertid nødvendig å skille mellom de nøkkeltall som tar sikte på å sikre en forsvarlig drift av kreditinstitusjoner og de nøkkeltall som er fastsatt med henblikk på den økonomiske politikken og pengepolitikken. For å stille opp strukturelle forholdstall og å oppnå et mer alminnelig samarbeid mellom tilsynsmyndighetene, må samordningen av oppstillingen av kreditinstitusjonenes regnskaper begynne så snart som mulig.

De regler som gjelder for filialer av kreditinstitusjoner som har sitt hovedkontor utenfor Fellesskapet, bør være ensartet i alle medlemsstater. Det er viktig på det nærværende tidspunkt å fastsette at disse reglene ikke må være gunstigere enn reglene for filialer av institusjoner som hører hjemme i en medlemsstat. Det bør presiseres at Fellesskapet kan inngå avtaler med tredjestater om anvendelse av bestemmelser som gir slike filialer samme behandling innenfor hele Fellesskapets område, og i den forbindelse skal det tas hensyn til resiprositetsprinsippet.

Undersøkelse av problemer som oppstår på områder som omfattes av rådsdirektiver om kreditinstitusjoner virksomhet krever samarbeid mellom vedkommende myndigheter og Kommisjonen innenfor en rådgivende komité, særlig med tanke på en nærmere samordning.

Opprettelsen av en rådgivende komité for vedkommende myndigheter i medlemsstatene utelukker ikke andre former for samarbeid mellom myndigheter som fører tilsyn med adgang til å starte og utøve virksomhet som kreditinstitusjon, og særlig ikke samarbeid innenfor det kontaktutvalg som er opprettet mellom banktilsynsmyndighetene –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVDELING I

Definisjoner og virkeområde

Artikel 1

I dette direktivet menes med:

- «kreditinstitusjon»: et foretak hvis virksomhet består i å motta innskudd og annen kapital fra allmennheten som skal tilbakebetales og å yte lån for egen regning,

- «tillatelse»: et dokument, utstedt av myndigheter uansett form som gir tillatelse til å utøve virksomhet som kreditinstitusjon,
- «filial»: et forretningssted som juridisk sett er underordnet en kreditinstitusjon og som direkte utfører alle eller en del av de operasjoner som er forbundet med en kreditinstitusjons virksomhet; flere forretningssteder som blir opprettet i samme medlemsstat av en kreditinstitusjon med hovedkontor i en annen medlemsstat, skal anses som en enkelt filial, med forbehold for artikkelf 4 nr. 1,
- «ansvarlig kapital»: kreditinstitusjonens ansvarlige kapital, herunder komponenter som kan likestilles med denne i henhold til nasjonale regler.

Artikkelf 2

1. Dette direktiv får anvendelse på adgangen til å starte og utøve virksomhet som kreditinstitusjon.
2. Det får ikke anvendelse på virksomhet utøvet av:
 - sentralbankene i medlemsstatene,
 - postgirokontorer,
 - i Belgia: kommunale sparebanker (caisses d'épargne communales – gemeentelijke spaarkassen), Institut de Réescompte et de Garantie – Herdisconterring- en Waarborginstitut, Société nationale d'Investissement – Nationale Investeringsmaatschappij, regionalutviklingselskaper (sociétés de développement régional – gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, Société nationale du Logement – Nationale Maatschappij voor de Huisvesting og dets autoriserte selskaper og Société nationale terrienne – Nationale Landmaatschappij og dets autoriserte selskaper,
 - i Danmark: Dansk Eksportfinansieringsfond og Danmarks Skipskreditfond,
 - i Tyskland: Kreditanstalt für Wiederaufbau, foretak som er anerkjent under Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz (lov om sosial boligbygging) som organer for statlig boligpolitikk og som ikke hovedsaklig er engasjert i bankvirksomhet somhet, og foretak som i medhold av denne lov er anerkjent som selskaper for sosial boligbygging;
 - i Frankrike: Caisse des Dépôts et Consignations, Crédit Foncier og Crédit National;
 - i Irland: credit unions;
 - i Italia: Cassa Depositi e Prestiti;
 - i Nederland: NV Export-Financieringsmaatschappij, Nederlandse Financieringsmaatschappij voor Ontwikkelingslanden NV, Nationale Investeringsbank NV, NV Bank van Nederlandse Gemeenten, Nederlandse Watershcapbank NV, Financierings-

maatschappij Industrieel Garantiefonds Amsterdam NV, Financieringsmaatschappij Industrieel Garantiefonds 's-Gravenhage NV, NV Noordelijke Ontwikkelings Maatschappij, NV Industriebank Limburgs Instituut voor ontwikkeling en financiering og Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV;

- i Det forente kongerike: the National Savings Bank, the Commonwealth Development Finance Company Ltd, the Agricultural Mortgage Corporation Ltd, the Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd, the Crown Agents for overseas governments and administrations, credit unions and municipal banks.

3. Etter forslag fra Kommisjonen som med henblikk på dette skal rådføre seg med komiteen nevnt i artikkel 11, heretter kalt «Den rådgivende komité», skal Rådet gjøre vedtak om eventuelle endringer i listen nr. 2.

te m/sa
842

4. a) Kreditinstitusjoner som når dette direktiv meddeles medlemsstatene, er etablert i en medlemsstat og som på dette tidspunkt er fast tilknyttet og kontrollert av et sentralorgan etablert i samme medlemsstat, kan unntas fra vilkårene i artikkel 3 nr. 2 første ledd første, annet og tredje strekpunkt, artikkel 3 nr. 2 annet ledd, artikkel 3 nr. 4 og artikkel 6, dersom den nasjonale lovgivning, senest på det tidspunkt da de nasjonale myndigheter har truffet tiltak for å gjennomføre dette direktiv i sin lovgivning, fastsetter at

- sentralorganet og dets tilknyttede institusjoner skal ha solidaransvar eller at sentralorganet helt og fullt skal garantere for forpliktelsene til sine tilknyttede institusjoner,
- solvensen og likviditeten til sentralorganet og alle dets tilknyttede institusjoner skal kontrolleres i sin helhet på grunnlag av konsernregnskaper,
- sentralorganets ledelse skal ha myndighet til å gi instrukser til de tilknyttede institusjons ledelse.

b) Kreditinstitusjoner som utøver sin virksomhet lokalt og som etter underretningen om dette direktiv blir tilknyttet et sentralt organ som definert i bokstav a), kan nyte godt av vilkårene som er fastsatt under bokstav a) dersom de utgjør en normal utvidelse av nettet til sentralorganet.

c) For andre kreditinstitusjoner enn dem som er opprettet i områder som nylig er gjenvunnet fra havet eller er resultat av deling eller fusjon av eksisterende institusjoner som er underlagt sentralorganet kan Rådet, etter forslag fra Kommisjonen, som for dette formål skal rådspørre Den rådgivende komité, fastsette tilleggsregler for anvendelsen av bokstav b) herunder opphevelse av unntakene fastsatt under bokstav a) dersom Rådet mener at tilknytningen av nye institusjoner som nyter godt

av ordningen fastsatt under bokstav b) vil kunne ha en negativ virkning på konkurransen. Rådet skal treffe sin beslutning ved kvalifisert flertall.

5. Medlemsstatene kan helt eller delvis utsette gjennomføringen av dette direktiv for visse typer eller grupper kreditinstitusjoner i de tilfeller der en umiddelbar gjennomføring ville føre til tekniske problemer som ikke kan løses på kort sikt. Problemene kan enten skyldes at disse institusjonene er underlagt tilsyn av en annen myndighet enn den som vanligvis har ansvaret for tilsyn med banker, eller at de er underlagt et spesielt tilsynssystem. Uansett kan en slik utsettelse ikke begrunnes ut fra vedkommende institusjons offentligrettelige status, deres lite omfattende størrelse eller deres begrensede virkefelt.

Utsettelsen skal bare gjelde grupper eller typer institusjoner som allerede er etablert på tidspunktet for underretningen om dette direktiv.

6. I henhold til nr. 5 kan en medlemsstat beslutte å utsette gjennomføringen av dette direktiv for en periode på inntil fem år fra det er gitt underretning om det og kan, etter å ha rådspurt Den rådgivende komité, bare forlenge utsettelsen én gang for en periode på høyst tre år.

Medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om sin beslutning og grunnene for denne innen seks måneder etter underretningen om dette direktiv. Medlemsstaten skal også underrette Kommisjonen om enhver forlengelse eller opphevelse av denne beslutning. Kommisjonen skal offentliggjøre alle beslutninger om utsettelse i EF-Tidende.

Senest syv år etter underretningen om dette direktiv skal Kommisjonen, etter å ha rådspurt Den rådgivende komité, fremlegge en situasjonsrapport for Rådet om utsettelse av gjennomføringen. Eventuelt skal Kommisjonen innen seks måneder etter presentasjonen av rapporten fremlegge for Rådet forslag om enten å opppta vedkommende institusjoner på listen nevnt i nr. 2, eller å tillate en ytterligere forlengelse av gjennomføringen. Rådet skal treffen avgjørelse om disse forslagene innen en frist på seks måneder etter at de fremlagt.

AVDELING II

Kreditinstitusjoner som har sitt hovedkontor i en av medlemsstatene og filialer i andre medlemsstater

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal pålegge kreditinstitusjonene som er underlagt dette direktiv å innhente tillatelse før de begynner sin virksomhet. De skal fastsette vilkårene for slik tillatelse, med forbehold for nr. 2, 3 og 4, og underrette både Kommisjonen og Den rådgivende komité om dem.